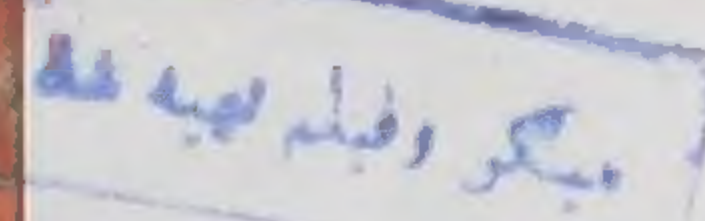

ثابت شد چنانکه می خوانند و گویا از من نه چنانکه
 بگویند و این بر من کنند آنکه غار از صدق اخلاص نیاز بر و قهر از
 آنکه بپایند و بپایند و درم که از دست بکند منکر نیکر آید عجب که
 منکر نیکر آید سرم کز زیند بر بغمم فریاد بستر که سرم سرم
 گویند و من بپایند اینی نشستی بهر صفت فریاد بر غارتو نیست سرم
 پیر کور و سجود اور گویند که بود بهر صفت کی بود انام و بپایند سرم
 گویم که برت من خدا با خدا رسول مصطفی پیرم بود شری خدا سرم
 انما من کاوشی کنند کوز سرم با بری کنند از من عد فوا بپایند سرم
 ارد فقیر اینی التماسی لطف تو باشد بهر صفت سرم کتی بر بار و است سرم
 می جوهر کز دند باز بایکدی گویند از از گویند خدا تو باز سرم کتی بر
 تا از منی با نندیشی شمع بپایند سرم در از د فریاد و سرم کتی بر
 جوانی نماند از نورند هر کس با خود روند سرم کتی بیایم ناورد سرم کتی بر
 هر کس و در کار خود من مانده ایم بهر صفت دارم علم همه خود سرم کتی بر
 مانده ایم بهر صفت ما را آن نورند کوی سرم کتی با آن دارم راه سرم کتی بر
 در روز خضر و سحر از نایشی کرای تیر بای ندارم در کز سرم کتی بر
 هستم رفعم شرم از ایستاده ایم من بپایند از دوزخم کتی بر سرم کتی بر
 را بهم فتد چون بر طاعت یارت به راه ای نای از جقم ده توبه سرم کتی بر
 بر بند در آن دم گفتد تا بیکد لایم از سفر دارم زانیه سرم کتی بر
 صادق بتود ارد ایو ای خالق عز و جید کایا بهر صفت سرم کتی بر
 هر کس بر جارهفت المصاحف ای منی ملک العباد علی السلام سرم کتی بر
 حمد ما را ای نعمت الله عز و جید و الله عز و جید و الله عز و جید سرم کتی بر
 بعن مانی ای عز و جید و الله عز و جید و الله عز و جید سرم کتی بر
 عرفان کتی بر که صدقه را را با او کند یاد سرم کتی بر

1348 9/17 R.

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

شارح ..... مترجم .....
 ۱۱۰ رمضان .....
 تاریخ تحریر ..... نوع خط ..... تعداد مسطر .....
 جزء کتب ..... زبان ..... عدد اوراق .....
 طول ..... عرض ..... شماره عمومی .....
 وقفی ..... وقف .....
 خریداری ..... تاریخ ..... خریداری

ملاحظات: این سند فاقد اثر است.

الحمد لله الذي جعلنا من عباده الصالحين

السيف من الذهب والفضة ~~الفضة~~ برف كند

الصالح بن محمد

10/1/29

وهمه المنحة الشريفة من الملكة العظمى السلطنة
بسم الله الرحمن الرحيم
صدی که حامدان ملای اعلی و ذاکران کره غیر از ادای آن عاجز آیند محمود را سزاست که بموجب قانون فی التسلیم
بج ذره از ذرات موجودی از موجودات از ذرات اعلی و اعلی نشیند و مستحق که تقدیر بیان خواص ملکوت و مقربان جلال
در فضائی که بقدر قدرت معبود دیرالذی است که مضمون لاحصی شنا علیک ملایک مقرب و اینها برسل و مکاش و
و عرفا پندار به قرب و غوث و دانایی و پنداری از در یافتن که کمال او با عرفناک حق تعالی فکنت من سجدات
ما احکم شانه اول والاد و الظاهر و الباطن و هو کل شیء عظیم از دست و زبان که بر آید که در هر روز
و بعد از سپاس و شایسته کار جل و ذکر و در دمای و در زمره اینها و از جبهه خصوصاً بموجب پاک سید و در موجودات
و خلاصه مخلوقات یعنی سید و سروری و معترکی که برایت را بقدر و شفاعت را بعد از طاعت او برشته اند و در همان مقام
و مقتدی جی و انس را در از این نام نامی نوشته و بر داما و در هر یک و جلالت او که عالم از ثبوت کفر و ضلالت بکرت و در
و بر حسب ذوالنفا رصاعه کردارش پاک یافت و بعد از آن سلام و شنا از کائنات ارض و سما بر این و اهل بیت و خیر
و تابعان این آیات چون مسئله امامت اهل بیت و مطابقت در احکام دین و ثبوت و اکل میال است بعد از توحید
و نبوت سید المرسلین و علیای شیعیه و در شایسته بحث کتب کلامی این مسئله را ذکر نموده اند و از طرفین بر مطابقت خود
دلایل ابرار و فرموده اند این قبیل از مضامین را نیز منقبت به بقوم و هویتهم بخاطر خاتمه رسید که رساله جدا گانه در اثبات
امام بی و چوای مطلق ساقی عرض گوشت ابرار المؤمنین جدر صلوات الله علیه و ثقی خلافت و میران بنویسند و از آیات و ائمه
برین مطلب و اینها و شی که جمیع علمیه و تحقیق بود باشد با مقدمات و لواحق و آنچه متعلق باین بحث است بر وجه اخبار و تفصیل
بعبارت فارسی مع از تکلفات لازم تعلیقات و جزا از الفاظ غیر مانوسه و در تصنیفات از کتب رسالت و اخبار و
از فرموده خود و از سفر توش که آورد و آنرا وسیله قوت بر خاتمه و وصول با علی و حیات سفر نظر راه حشر و توحید
بنیشت ابرار المؤمنین جدر رساله و چون درت سید و معبر حدیث است که در بزرگه جدر آید و صانها ائمه ائمه ائمه ائمه
و یکسک بندگان و در سید و جکران و در سید سینه بند با پادشاه دین پناه یعنی سلطان اعظم ملک و تقاب ام
فرمان بخش طوائف عرب و عجم و مراجه آسمان غفلت و اقبال بر سر تشریف جاده و حلال قطب سید و پنداری است که بر سر تشریف

مروج احکام و رعیت و امام ملک و ملت با سبب طاعت و امان نامش آید و احسان اعنی عدالت تری که ندای السلطان العالی
خداوند مصلی و اعلی که بر سر کائنات این دنیا یکصد جمع بلاد و امارت رسیده و دست اعتقاد و کرامت ذات بابر کائنات
ملکوتی باطل چون نفقاهای سحر و سحر از سفر و ورق جدر آید و کاشد و نعم حکیم در وصف آن سرفراز که مقتدر است
بی نیاز الحق خصوصیتش آن الله یام بالعدل و الاصلان المصنوع علی الاعادی بقول طبع البرهان ابن المصنوع
ابن المصنوع ابو المظفر عبدالله قطب شاه اید الله طلال و است علی و حسن المؤمنین محمد و الله الطاهر علی و الله
آمین رب العالمین نعم بهر در شش خست یا دینا نعم پادشاه برین را با دزوال و بر فاجیت خاطر و خاطر فرخنده
و متعلقان از تصدیق و قوت مبارک او دام ظلهم العالی اوقات بیکدر رسیده بدعی و دام دولت روز افزون
انصاحب قدر و ان متولی بوده و معیار سیم چون موری که با پیلخ نزد سلطان بر دین رساله را بوسیله یاران جانی
و امین و جانی آنکه جسم را در فرج و درج را در مایه فتوح است نعم فی الله سید الله حق تعالی است و در شایسته
سازگار و نظر آن خردمند خرد و دانی مملو از بقی از بقول پیایه و هو المراء نعم کلاه کوشش عزت بر آسمان سیم و الله
غرض مملو از کرامت و شرفا تر مرتبه ایوان اهل آتی و آله آسمان لائق و مقرب خلوتخانه و صدمت طریقه است
مشکوه انوار قدم و واسطه ایل عالم مقصود و با دو مکتوب خطای طویل و در بعضی مصطفی ابرار المؤمنین علم تفسیر
بجای خود ابرار بود و باعث تحفیف کناه خواهد شد نعم من خود که در شایسته بشم و یاد صرف اهل دل و باری نام
مقصود این است که در شان علی که کیم نمی چند و بکاری بشم و بعد واری بر رگاه باری که خوانندگان و شنوندگان
از این رساله انتفاع یابند و باعث یادآوری مؤمنان و محبان و علما و کثرت شود و کثرت حکام و حاکمان و شایسته است
بر خط کرد و الله الهادی الی القیام و الله الی جمع الملکات و این رساله ان الله تعالی در توحید و توحید
و بانی و خاتمه مقدمه در بیان مقصود و لفظ امام و احیای بوج و او علیکم السلام و رحمت و ابدیت است
صلوات الله علیه و در آن و از ده فصل است فصل اول در بیان آنکه نصیب امام لطف است و بر حق تعالی واجب است
عصمت امام علیکم السلام فصل دوم در بیان آنکه امام باید که افضل از رعیت باشد و حق تعالی مفضل بر فاضل فصل سوم در بیان
تعیین امام علیکم السلام فصل چهارم در تعیین امام علیکم السلام فصل پنجم در بیان آنکه امامت مستند بر افعال است و امری
و کالات باطنی فصل ششم در بیان آنکه امامت در حق خلفای شیعیه ذکر نموده اند که منافعی نصیب امامت است فصل هفتم
در بیان آنکه امامت در میان اولاد نبوی و در بیان آنکه امامت در میان اولاد نبوی و در بیان آنکه امامت در میان اولاد نبوی
فصل هشتم در بیان آنکه امامت در میان اولاد نبوی و در بیان آنکه امامت در میان اولاد نبوی و در بیان آنکه امامت در میان اولاد نبوی
روایت نموده اند در مناقب معاویه و بنی امیه لعنهم الله فصل نهم در بیان آنکه امامت در میان اولاد نبوی و در بیان آنکه امامت در میان اولاد نبوی
از جمله توفیقها هم رحمت است فصل دهم در بیان آنکه امامت در میان اولاد نبوی و در بیان آنکه امامت در میان اولاد نبوی

